

ФРІДА КАЛО. ЖИТТЯ, ЯК ОСНОВНИЙ СЮЖЕТ КАРТИН

Пилипенко С.Ю.

Науковий керівник – Сімонова А.В., канд. мистецтва.

Фріда Кало – мексиканська художниця, що зображала місцеву культуру, поєднуючи стилі кубізму, символізму та сюрреалізму. Найбільш відома автопортретами. Натхненна мексиканською народною культурою, вона застосовувала стиль наївного народного мистецтва, чим наголошувала на питаннях національної ідентичності, залишків постколоніалізму, гендерної, класової та расової нерівності в мексиканському суспільстві. Яскрава представниця феміністичного мистецтва.

Народилася 6 липня 1907 року в передмісті Мехіко. У 6 років вона перенесла поліомієліт і після хвороби потерпала від наслідків. У 17 років потрапила у серйозну автомобільну аварію, після якої довелося перенести численні операції. Саме після трагедії Фріда вперше попросила у батька пензлі і фарби. Фріда зробила свій перший ескіз «Аварія», в якому побіжно замалювала катастрофу, скалічили її фізично і душевно.

Для неї зробили спеціальний підрамник, що дозволяв писати лежачи. Під балдахіном ліжка прикріпили велике дзеркало, щоб вона могла бачити себе. Першою картиною був автопортрет, що назавжди визначило основний напрямок творчості: «Я пишу себе, тому що багато часу проводжу на самоті і тому що є тією темою, яку знаю найкраще»

Мексиканська культура і мистецтво народів доколумбової Америки зробили помітний вплив на її творчість. Художній стиль Фріди Кало іноді характеризують як наївне мистецтво або фолк-арт.

У Національній підготовчій школі, саме сюди Фріда вступила з метою вивчення медицини, сталася її перша зустріч з майбутнім чоловіком, відомим мексиканським художником Дієго Рівера. У 1929 році Дієго Рівера одружився з Фрідою. Через багато років Фріда говорила: «У моєму житті було дві аварії: одна - коли автобус врізався в трамвай, інша - це Дієго».

Заслуговує на увагу і твір під назвою «Дві Фріди», яке художниця написала після короткострокового розриву з Дієго. Внутрішнє «я» Кало представлено на картині в двох іпостасях: Фріди мексиканської, яку шалено любив Рівера, і Фріди європейської, яку відкинув коханий. Біль втрати виражена крізь образ кровоточить артерії, що з'єднує серця двох дам.

Щоб догодити чоловікові, вона навіть змінила джинси і шкіряні куртки на пишні спідниці. Цей образ був начисто позбавлений будь-якої автентичності, оскільки Фріда комбінувала одяг і аксесуари різних соціальних груп і епох, могла надіти індіанську спідницю з креольської блузою і сережками роботи Пікассо. Зрештою її винахідливість перетворила цей маскарад в окремий вид мистецтва. Якщо картини були відображенням внутрішньої бурі, то костюми стали її бронєю.

Під впливом чоловіка змінювалися і її картини: якщо найперші портрети Фріди писала, наслідуючи художникам Відродження з альбомів з мистецтва, то завдяки Дієго в них проникли оспівані революцією національні традиції Мексики: наївність, індіанські мотиви і естетика мексиканського католицизму з його театралізацією страждання, що поєднує зображення кровоточивих ран з пишністю кольорів, мережив і стрічок.

Після невдалої вагітності на світ з'явилася «Лікарня Генрі Форда» – одна з найсумніших робіт, з якої почалася низка «закривавлених» картин. Мабуть, це був перший випадок в історії мистецтва, коли художниця з граничною, майже фізіологічною чесністю розповідала саме про жіночу біль та так, що ноги підкошувалися у чоловіків. Через чотири роки організатор її паризької виставки П'єр Колле навіть не відразу зважився виставити ці картини, вважаючи їх надто шокуючими.

У 1939 році роботи Кало вперше побачили в Європі: кілька її картин були показані в Парижі в рамках виставки мексиканського мистецтва. Вони залишили вусіх неймовірне враження, а одна робота навіть була придбана Лувром.

За нью-йоркської виставкою пішла паризька, влаштована за безпосередньої участі Андре Бретона, який вважав Фріду видатним сюрреалістом. На виставку вона погодилася, але від сюрреалізму акуратно відхрещувалась. На полотнах Фріди багато символів, але немає натяків: все очевидно, як ілюстрація з анатомічного атласу, і при цьому присмачене відмінним гумором.

Фріда Кало померла 13 липня 1954 року від гострого запалення легенів. Незадовго до смерті вона залишила в своєму щоденнику останній запис: «Сподіваюся, що догляд буде вдалим, і я більше не повернуся».

Література:

1. Мексиканская драма. В чем феномен Фриды Кало? [Електронний ресурс]. URL : https://artmuza.spb.ru/art_blog/885-meksikanskaya-drama-v-chem-fenomen-fridy-kalo.html (дата звернення 19.02.2021).